

Fanfare St. Elisabeth Groenstraat

1925-1995

Colofon

Dit boekje wordt U aangeboden
door het
Jubileum comité van

Fanfare St. Elisabeth

en werd samengesteld door de comitéleden:

Voorzitter:	Mr. G.J.A.F. Beulen
Secretariaat:	F. Hoffmann
Financiën:	M. Samson

Leden:	K. Heinen
	M. Haan - Verhaeg
	L. Dremmen
	J. Frijs
	H. Verhaeg
	B. Vonk

Ontwerp omslag:	Kristie Heinen

Layout en drukwerk:	Reklameburo-drukkerij Antwan Vof Landgraaf

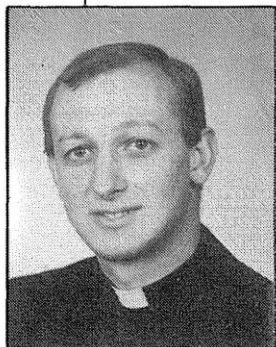
Burgemeester M. Janssen

Burgemeester
mr. L.H.F.M. Janssen

Geen officieel jubileum, maar wel een zeer markante leeftijd: 70 jaar fanfare "St. Elisabeth". En een verjaardag, "zeker zo'n markante", moet je vieren. Daarom ook deze feestgids, waarin ik met plezier van de mij geboden gelegenheid gebruik maak om iets te schrijven. De wijze, waarop de jarige fanfare het 70-jarig bestaan gaat vieren is mij uit het hart gegrepen. Deze keer geen groots feestgedruis, maar de jarige plaatsen op de plek van de wortels: binnen de gemeenschap van de Groenstraat. Binnen die gemeenschap vervult de fanfare al 70 jaar haar rol. Onbetwist een hoofdrol binnen het rijke culturele leven van de Groenstraat. Al die feiten nog eens op een rijtje zetten is goed. Niet alleen voor de geschiedschrijving, maar vooral ook voor het besef, dat de fanfare gewoon niet weg is te denken uit de Groenstraat. Helemaal in het verlengde daarvan passen de geplande activiteiten rond de 70ste verjaardag. Men wil het jubileumjaar maken tot een jaar waarin de vereniging als gezelligheidsvereniging ten dienste van de Groenstraatse gemeenschap naar buiten zal treden. Laten we eerlijk zijn: wat is een dorp, wat een buurt zonder harmonie of fanfare. Een feest wordt pas écht gezellig als de fanfare komt. In die zin feliciteer ik de fanfare omdat zij met opzet van de feestelijkheden zo nadrukkelijk onderdeel wil zijn van de gemeenschap. Daaraan verbind ik graag de wens, dat dat nog tot in lengte van jaren zo mag blijven. Iets, waaraan ik overigens niet twijfel gezien het aantal jubilarissen, dat de fanfare het komend jaar telt. Maar liefst 11 steunpilaren, die samen 375 "dienstjaren" voor de fanfare en de Groenstraat hebben vervuld! Graag bedank ik de fanfare en iedereen, die daarbij hoort, voor de bijdrage aan de gemeenschap in de afgelopen jaren en wens u allen een gezellig feest dat nog vele, vele jaren een vervolg krijgt.

Pastoor M. Kenis

Pastoor
M. Kenis

Het is een eer voor me om, als pastoor, een stuk te mogen schrijven bij gelegenheid van uw jubileum. Wij zijn immers in onze parochies rijkelijk gezegend met vele verenigingen, ook muzikale verenigingen. En daar is de fanfare St. Elisabeth van de Groenstraat er één van met een bijzonder karakter.

Muziek is immers een geschenk van God. Ook in de hemel wordt er muziek gemaakt! Misschien een geluk voor enkele muzikanten, want dan hebben ze tenminste een reden om toegelaten te worden tot de hemelse orkestbak. Wel worden er daar geen valse noten geblazen. Bij God is immers alles in een volmaakte harmonie, prachtig geordend, verbazingwekkend schoon en verheven... Zou daarom één van mijn voorgangers uitgeroepen hebben:

"Die Gottverlassene Grünstrasse"

Nee, daar waren andere redenen voor! Want de muziek van de fanfare ontroert en beroert veler harten bij lief en leed. Het bindt en verenigt mensen met verschillende karakters, verschillende achtergronden en werkterreinen tot een gemeenschap, die het leven in de Groenstraat kenmerkt. Denken we maar aan de vele gebeurtenissen die jaarlijks weerkeren in de agenda van de fanfare, bij de Pinksterfeesten, het begeleiden van de meikoningin, het karnavalsgebeuren, de eerste communie, de Jozefnoveen, de jubilea, enz. Dit vraagt een gezamenlijke inzet, moeite, kosten, inspanningen, bestuur, overleg, en dienende gemeenschapszin. Muziek raakt harten van mensen, zoals woorden ze niet kunnen raken. Muziek brengt sfeer en stemming, naargelang het repertoire rust, blijdschap en troost, ingetogenheid, vurigheid, weemoed, droefheid,... Muziek draagt gevoelens van mensen, en bijzonder fanfare-muziek. Ze beurt niet alleen mensen op, maar kan ook in deze tijd van stress en economische effectiviteit, harmonie brengen in het leven van een ziel, ja zelfs genezend werken, beter dan een psychologische

therapie.

Vandaar dat ik hier het bestuur en de leden, het damescomité en allen die in het verleden of heden de fanfare St. Elisabeth gesteund hebben, wil danken voor die misschien 'onbewuste' dienst aan de mensen! De oudere leden wil ik danken om hun trouw en volharding. Ze zijn meestal vergroeid met de gemeenschap. De jongeren kunnen er meestal naar opzien, want trouwe leden hebben niet afgehaakt in moeilijke uren... zij bleven pal staan voor de vereniging en dus ook voor de gemeenschap. Ik hoop dat de jongeren daar een voorbeeld aan kunnen nemen en de toekomst van de fanfare veilig stellen door een trouwe inzet en overgave, ook als de tijden een keer minder gunstig worden.

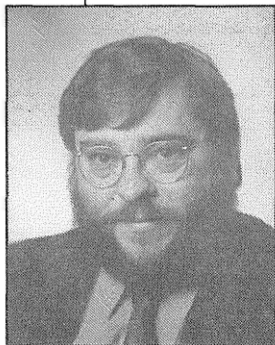
Ik wil bijzonder de jubilarissen feliciteren.

Moge St. Elisabeth nog lang die klanken laten horen die heel de Groenstraat en onze Parochiegemeenschap verheft en veredelt.

En moge de liefdadigheid van uw patrones u allen inspireren om liefde te blazen, te slaan, te tikken of te dirigeren.

Pastoor M. Kenis

Beschermheer Fred Beulen

Beschermheer
Fred Beulen

Toen ik in 1990 door mijn werk wat meer bij de "Groenstraatse Gemeenschap" aanhaakte, werd ik vrijwel meteen gevraagd als beschermheer van onze fanfare. Uiteraard heb ik daar graag "ja" tegen gezegd, zonder mij overigens te realiseren waartegen ik eigenlijk "ja" zei.

Bij gelegenheid van dit jubileum is het wellicht een goed moment om hier eens bij stil te staan. De meeste mensen van de fanfare weten inmiddels wel dat ik zelf ook een actief musicus ben, eigenlijk vanaf mijn zesde jaar.

Daardoor heb ik gemerkt dat muziek niet alleen een band schept maar ook verbreedert. Ook in onze fanfare is dat heel erg duidelijk en wat mij daarbij bijzonder opvalt is dat het niet generatiegebonden is, iets dat we bij andere muziekvormen wel eens tegen komen.

Al tientallen jaren is het zo dat bij fanfare St. Elisabeth jong en oud harmonieus met elkaar verkeert en musiceert.

Daarbij valt mij verder steeds op dat, daar waar andere muziekgezelschappen vaak klagen dat het moeilijk is om jeugd nog te binden, dit bij onze fanfare eigenlijk best meevalt.

Misschien komt dat juist wel omdat St. Elisabeth nou net iets meer biedt dan alleen muziek maken.

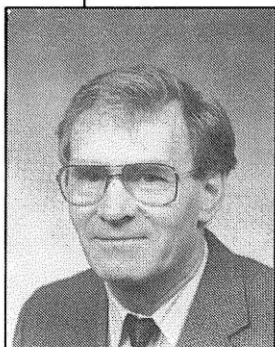
Namelijk dat, dat het ook een vriendenkring is waar je altijd met plezier heen gaat.

Voor mij is duidelijk dat de "Fanfaar van de Greunstroat" nog steeds op de goede weg zit. Houden zo!

Ik ben er trots op dat ik er bij mag horen en wens jullie veel plezier bij de festiviteiten.

Fred Beulen

Voorzitter Joep Weijers

Voorzitter
Joep Weijers

Fanfare St. Elisabeth in 1995 70 jaar jong.

Hierbij wordt terecht stilgestaan.

Jaar in jaar uit wordt aan en in de vereniging gewerkt om deze te laten blijven wat ze nu is,

een vereniging van naam,

een vereniging met standing,

een graag geziene gast bij diverse activiteiten.

Daarom ervaar ik het dan ook als een plezierige

taak als voorzitter leiding te geven aan het

bestuursteam dat deze vereniging voorgaat.

Wij zitten momenteel midden in de negentiger

jaren waarover ik, tijdens de jaarvergadering

in 1990, bepaalde verwachtingen naar voren

bracht.

Aan dit verwachtingspatroon wordt momenteel door eenieder hard gewerkt.

Uiteraard is ontspanning tijdens dit proces

onontbeerlijk en past dit jubileumjaar derhalve

perfect in deze periode.

Ik spreek de hoop uit dat het komende

"Jubel" jaar ons helpt een nog hechtere band te

smeden tussen eenieder persoonlijk en tussen de

diverse geledingen in onze vereniging.

Blijf trouw aan jullie fanfare St. Elisabeth.

Joep Weijers

Jubilarissen Fanfare St. Elisabeth

Eerste rij zittend van links naar rechts

L. Bogman,	40 jr.lid
J. Wolak-Trumpener	25 jr.lid
V. Mehlkop	50 jr.lid

Tweede rij zittend van links naar rechts

G. Dautzenberg	45 jr.lid
P. Noy	50 jr.lid

Achterste rij staand van links naar rechts

H. Nievelstein	65 jr.lid
J. van den Dikkenberg	25 jr.lid
J. Weijers	25 jr.lid
J. Michorius	45 jr.lid

Op de foto ontbreken de heren:

Th. Wischmann	40 jr.lid
W. Ploumen	25 jr.lid

1925

1995

FANFARE „*St. Elisabeth*“
Groenstraat-Ubach over Worms

Leden Fanfare St. Elisabeth

BESTUUR

MR. G. Beulen	Beschermheer
J. Weijers	voorzitter
H. Verhaeg	2e voorzitter
J. Haan	secretaris
F. Hoffmann	2e secretaris
V. Mehlkop	penningmeester
M. Samson	2e penningmeester
J. van den Dikkenberg	bestuurslid
L. Dremmen	bestuurslid
A. Hendriks	bestuurslid
R. Jongen	bestuurslid
J. Olzheim	bestuurslid
A. Quaedvlieg	bestuurslid
L. Reijnen	bestuurslid
Th. Wischmann	bestuurslid

DRUMBAND

M. van Kan	ere-instructeur
H. Croes	instructeur
R. van Bael	L. Reijnen
I. Croes	W. Roovers
M. Dautzenberg	J. Scheren
J. van den Dikkenberg	H. Urlings
B. Eggen	P. Urlings
O. van Elburg	F. verboeket
J. Frijns	P. Verboeket
D. Hanssen	P. Verduin
R. Janssen	B. Verhagen
W. Langius	L. Verhagen
H. Peters	M. Vuist

1925

1995

FANFARE „*St. Elisabeth*“
Groenstraat-Ubach over Worms

Leden Fanfare St. Elisabeth

CORPS

L. Smeijsters

dirigent

D. Bisschops
L. Bogman
R. Borjans
R. Borjans
F. Crutz
G. Dautzenberg
M. Dautzenberg
P. Derks
L. van Doren
B. Eggen
L. Eggen
J. Eggen
S. Frijns
W. Frijns
D. Gerards
J. Haan
M. Haan-Verhaeg
T. ter Haar
A. Hanssen
L. Hanssen
J. Heinen
K. Heinen
C. Hollands
H. Jacobs
R. Jongen
A. van Kan

P. Meeuwssen
F. Michorius
J. Michorius
J. Pauly
P. Pauly
L. Pelzer
P. Pelzer
F. Peters
H. Peters
S. Peters
F. Postma
L. Reijnen
P. Scheffer
M. Schindhelm
I. Schindhelm
A. Smeets
M. Szalata
C. Timmermans
H. Urlings
B. Verduin
J. Verhagen
E. Vonk
J. Weyers
J. Weyers-verhaeg
C. Witjes-Heinen
C. Zupancic

1925

1995

FANFARE „*St. Elisabeth*“
Groenstraat-Ubach over Worms

Leden Fanfare St. Elisabeth

DAMESCOMITÉ

L. Dautzenberg - de Schepper
M. Hanssen - Wetzels
I. Jacobs - van Ewijk
E. Mehlkop - Hanzen
M. Meulenberg - Märker
M. Pauly - Minartz
E. Peters - Lindenlauf
Z. Plum - Hanssen
M. Postma - Mehlkop
M. Schreurs - van de Kerkhof
A. Vonk - Weilage
J. Wolak - Trumpener

ERELEDEN

M. Heinen
H. Nievelstein
P. Noy
F. Quaedvlieg
M. Schreurs - van de Kerkhof

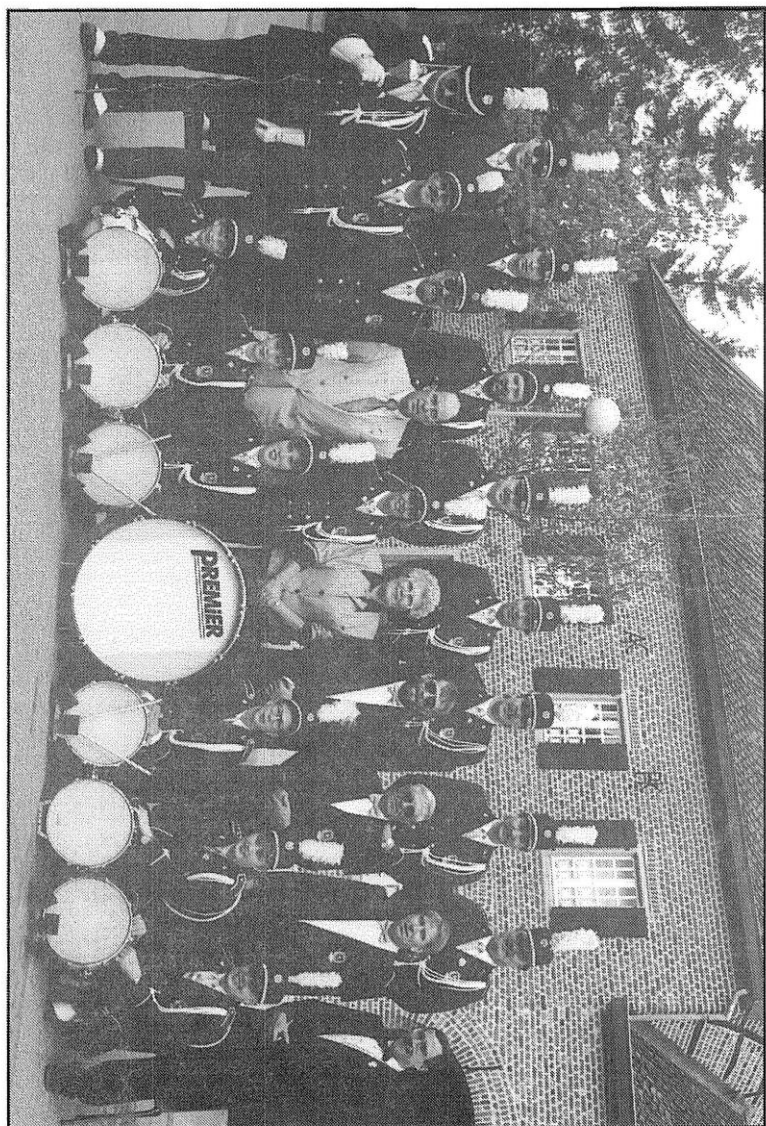
OVERIGE LEDEN

L. Bisschops	P. Knoben
M. Eggen - Bos	H. Nievelstein jr.
P. Gybels	W. Ploumen
I. Heinen	A. van de Wardt
M. Heinen - Urlings	A. Weyers
W. Hoenselaars	T. Wischmann jr.
H. Knoben	F. Merx
F. Meyer	J. Lijdsman

ZUSTERVERENIGING

MUSIKVEREIN "LÖVENICH"

Drumband

Onze Fanfare

Al ruim 15 jaar gaan wij steeds met zeer veel plezier elke donderdag naar de repetitie. Onze dirigent, die zelf voor een flinke dosis humor zorgt, weet van het repeteren elke week weer een boeiende en ontspannende bezigheid te maken.

Na het repeteren kan men het niet laten gezellig "noa te breuzelen" tot in de kleine uurtjes.

Eén van de hoogtepunten elk jaar is toch wel onze feestdag "St. Elisabeth".

Na de zomervakantie beginnen bij de leden al de kriebels te komen om een leuk optreden in elkaar te zetten dat van de Elisabethsavond een echte familie-avond maakt.

Een ander hoogtepunt binnen onze fanfare is "ut concour".

Dan wordt er hard gerepeteerd om "samen" een zo goed mogelijke prestatie neer te zetten.

En een goede prestatie blijft in de Groenstraat zeker niet onbeloond.

Het feestgedruis kan dan losbarsten en het zal geen Groenstraatenaar ontgaan dat de fanfare op concours is geweest.

Na zo'n jaar van hard werken volgt meestal een concertreis.

Dit is een uitstekende gelegenheid om het familiegevoel binnen onze fanfare weer te versterken.

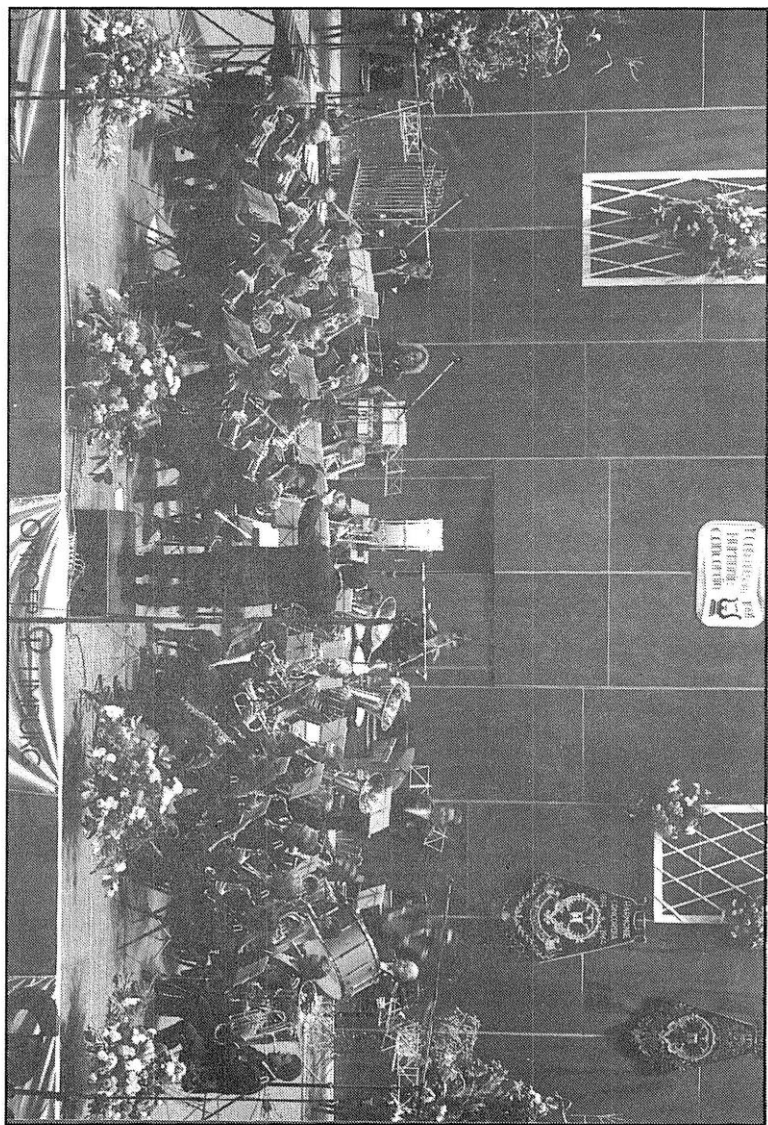
Ook levert zo'n concertreis voor jaren lang genoeg gezellige gespreksstof.

Al deze onvergetelijke momenten zorgen ervoor dat onze fanfare een gezellige en ook zeker een hechte vereniging blijft.

Groetjes en misschien zien we elkaar wel eens op een donderdagavond!

Miriam en Kristi

Fanfare op Concours

Jaarprogramma

70 jaar Fanfare St. Elisabeth

ZATERDAG 7 JANUARI 1995

Opening jubileumjaar om 18.00 uur in
Gemeenschapshuis 't Ströatje.
De Wethouders Gybels en Kölgens zullen het
eerste exemplaar van de jubileumgids
in ontvangst nemen.

ZONDAG 5 MAART 1995

Jubileumjaarvergadering in Gemeenschapshuis
't Ströatje, voorafgegaan door een koffietafel.

ZONDAG 9 APRIL 1995

Solistenconcours in Gemeenschapshuis 't Ströatje
waarbij deelgenomen wordt door de eigen
leden van fanfare St. Elisabeth.

VRIJDAG 2 JUNI 1995

Receptie in de feesttent op het van 't Hooftplein
Groenstraat, met aansluitend familie-avond.
De muziek wordt verzorgd door de
Hallenberger Muzikanten.

VRIJDAG 7 JULI 1995

Vertrek naar Bieste, Duitsland
voor een 3 daagse concertreis.

ZATERDAG 23 SEPTEMBER 1995

Najaarsconcert in gemeenschapshuis 't Ströatje.

ZATERDAG 18 NOVEMBER 1995

Voor de 70-ste maal zal St. Elisabethsviering
plaatsvinden.
Op de traditionele feestavond zal een keur van
artiesten uit de eigen gelederen optreden.

Hein Nievelstein oudste lid

" We waren andere verenigingen altijd voor "

In 1975 Koninklijk onderscheiden voor veertig jaar actief lid, in 1982 de oorkonde van de Katholieke Federatie van Muziekkorpsen wegens het vijftigjarig lidmaatschap:

Het is alweer geruime tijd geleden en toch is de persoon nog steeds lid van de fanfare St. Elisabeth.

We hebben het over Hein Nievelstein, die bijna zijn hele leven heeft doorgebracht bij de fanfare. " De laatste jaren heb ik me eigenlijk nog nauwelijks met het fanfare-gebeuren kunnen bemoeien.

Sinds mijn vrouw ziek is geworden, nu zes jaar geleden, heb ik me uit het actieve verenigingsleven moeten terugtrekken "

Hein Nievelstein verteld over de slopende ziekte van zijn echtgenote, waaraan zij het afgelopen jaar uiteindelijk, na veel lijden, is bezweken.

Het is ontroerend om te horen hoe de man, die al die jaren had klaar gestaan voor de vereniging nu zijn gehele tijd en liefde in dienst stelde van zijn vrouw. Het is tekenend voor Hein Nievelstein, die nu al ruim 60 jaar lid is van de fanfare. De vereniging waarvoor hij altijd heeft klaar gestaan in alle mogelijke functies.

Ruim 40 jaar was Hein actief muzikant en heeft bijna alle instrumenten bespeeld.

Naast zijn lievelingsinstrument, de tuba, heeft hij o.a. bariton en zelfs 10 jaar de trombone bespeeld. " Dat laatste kwam omdat de nieuwe dirigent, die we kregen twee lange mensen zocht voor de trombone, dus moest ik ook ".

Naast het musiceren verzorgde hij ook het " elektrisch gebeuren " bij de weide- en tentfeesten.

Ik was vroeger als zelfstandige werkzaam in de elektra-service, zoals radio en tv-reparaties. Hoewel het een druk leven was deed ik het werk bij onze feesten en concerten er bij. Gedurende het gesprek worden de herinneringen steeds levendiger.

Aan de hand van foto's uit lang vervlogen tijden handgeschreven documenten uit de eerste jaren van de fanfare haalt Hein de ene anekdote na de andere naar voren.

Dan blijkt, dat de tijd die de meeste leden van nu slechts uit verhalen kennen, een gezellige tijd is geweest, ondanks het feit, dat er toen harder en zwaarder gewerkt moest worden.

"Vroeger werd er veel meer boel-shit gemaakt. Ik heb het idee, dat we veel meer lol maakten dan nu.

Tegenwoordig is het meer zakelijk, meer prestatie gericht".

Uit twee uitgebreide volledig met de hand geschreven reisverslagen - één van concours in 1934 in Schinveld en één van een concertreis in 1949 naar Luxemburg - blijkt inderdaad, dat de fanfare-leden vroeger buiten het maken van goede muziek ook wisten hoe ze zich konden amuseren.

Vooraf de reis naar Luxemburg roept nog levendige herinneringen op: "We hebben er een serenade gebracht voor Prins Jean 1 en zijn familie, die vanaf het balkon van het paleis luisterden hoe de fanfare het "Letzeburgers" volkslied en het Wilhelmus ten gehore brachten. We kregen toen een geweldig applaus.

's Avonds trokken we met een groep de stad in met instrumenten en speelden dan op de hoek van een straat, meestal voor de deur van een café. De kastelein kon dit wel waarderen en kwam op een gegeven moment met een tablet vol met bier naar buiten.

Één van ons ging met het lege tablet daarna rond bij het inmiddels ook toegestroomde publiek. Uiteraard werd het opgehaalde geld daarna omgezet in bier.

De volgende avond hebben we zelfs in het café gespeeld".

Het zou te ver gaan om hier uitgebreid op de vele verhalen uit die tijd in te gaan, hoewel de verleiding daartoe groot is.

Misschien zal in het jubileumboek ter gelegenheid van het 75 jarig bestaan van de fanfare een ruimere aandacht besteed kunnen worden aan de zeer interessante verhalen, die Hein Nievelstein voor ons op papier heeft gezet. Dat Hein Nievelstein als een rechtgeaarde Groenstrater trots is op " zijn " Fanfare moge duidelijk zijn.

"Wij waren de andere muziekkorpsen altijd voor". Zo waren we de eerste die petten hadden en ook het eerste particuliere korps van Limburg dat echte uniformen kreeg.

Alleen de korpsen van de mijn droegen toen al een uniform.

Ook had onze fanfare als eerste een drumband en een majorettegroep.

Met het maken van concertreizen naar het buitenland waren we de andere verenigingen ook voor.

Het klinkt allemaal misschien wat chauvinistisch maar de feiten liggen er.

En daar mag iemand, die het allemaal persoonlijk heeft meegemaakt natuurlijk trots op zijn.

Ondanks het feit, dat Hein de laatste jaren door de omstandigheden wat meer afstand heeft moeten nemen van het actieve fanfare-gebeuren draagt hij het " Elisabeth-hart " nog steeds op de juiste plaats.

Bestuursfoto uit vroeger jaren

Eerste rij zittend van links naar rechts

H. Coppes
W. Hamers
H. Boymans
C. Weijers

Tweede rij staand van links naar rechts

F. van Ewijk
S. Schreurs
V. Mehlkop
W. van den Dikkenberg
J. Michorius
F. Quaedvlieg

Achterste rij staand van links naar rechts

F. Banken
P. Noy
H. Nievelstein

Mevr. J. Wolak-Trumpener

" 25 jaar lid damescomité ".

Gewapend met enkele vragen gingen we op bezoek bij Johanna in Kerkrade. Ondanks haar leeftijd (91 jaar) kost het enige moeite een afspraak met haar te maken.

Eenmaal bij haar binnen stel je de eerste vraag en vervolgens loopt alles als vanzelf. Je hoeft geen vragen meer te stellen, zij is een spraakwaterval, waarnaar het prettig luisteren is. Zij verhaalt over zaken en voorvallen uit 't Ströatje die momenteel bijna niemand meer weet of reeds lang vergeten is. Het zou een goede zaak zijn de dingen die zij nog weet te vertellen, op papier te zetten en daardoor te bewaren voor het nageslacht.

Haar 25 jaar als lid van het damescomité heeft ze steeds als plezierig ervaren. Ofschoon de kontakten de laatste jaren wat minder waren (voor haar in elk geval te weinig) staat de fanfare nog steeds op de eerste plaats . Dit komt natuurlijk ook door haar enorme interesse voor cultuur in het algemeen en muziek in het bijzonder.

Soms vindt ze het jammer, dat ze op een voor haar gereserveerde plaats dient te gaan zitten; nee, ze zat graag vooraan zo dicht mogelijk bij de muzikanten, nog sterker, ze zat er het liefst tussen.

Haar jeugd bracht ze door in 't Ströatje bij haar pleegouders Simons. Toen haar vader stierf was de oudste pas vijf.

Zij en nog een broer en zus werden ondergebracht bij familie.

Deze jeugdperiode is met name, wat de plaats betrof waar ze die doorbracht, in haar hart gegriefd; 't Ströatje!!!!

In 1934 verlieten ze deze gemeenschap om in Kerkrade te gaan wonen; dit alleen al om praktische redenen zoals studiemogelijkheden voor haar kinderen. Maar toch, 't Ströatje is nog steeds alles voor haar, getuige ook het door haar gemaakte gedicht,

wat ook in dit boekje staat afgedrukt.
Ook als een van de kinderen op bezoek is en haar vraagt " Mam kan ik je ergens heenbrengen of wil je iets bekijken " dan is haar antwoord: rij maar eens met me door Rimburch en de Groenstraat maar wel langzaam rijden. Levensadviezen van haar zijn: zorg in je leven voor humor, blijf actief en blijf gelovig. Momenteel is ze nog actief!!! in de ziekensectie, waardoor ze regelmatig op pad is om zieken te bezoeken en deze op te beuren met haar humor, of alleen al door naar hun te luisteren!!! Een van haar frappantste uitspraken tijdens ons gesprek: ja als ik later oud ben !!!!! Een van haar grootste wensen: samen met de oude club nog eens een gezellig diner of zo iets.

Os Ströatje Ziëlinger

Wat is van os Ströatje nog uvver geblieve,
Os Ströatje, woa zoë döks uvver is gesjriëve.
Os Ströatje, wat vur noëts vergeate konne.
Wat hant ze mit os Ströatje begonne?
Ich kan nieks dra doë, mar 't mot mich van 't
hat, dat me os Ströatje zoë verbrökkeld hat.
Och hei is de bouwwoed begonne en zet alles
durchee, wie vier doa uvver dinke, is hun gans
allelee. Os Ströatje, mit zieng tradisies iëwelank
besjtange, wut noen durch d'r moderne sjtiel
vervange. Ee paar huuskes zalle misjien blieve
besjtoa, mar da mot 't evvel och al gaar nit
angesj goa. Alles wat os deerbaar is, wut vot
geriëte, 't woar joa oad, mar nog lang nit
versjliëte. Auw leef huuskes, woa durch de sljauw
d'r gedekssjwaam trok voäl joare laank, umdat
me doe nog nieks van haarde, gaas of oalie-
sjtoak kaank. De petrolslamp goof os doe treu
heur lich, en iggen sjtel bedeenet me zich va ing
luch. Ich dink döknog truk an 't putje, joare
gelije, wie vur doa sjtonge mit os tobbe in de rije.

Doa woët zich daan 't letste nuits verteld
en durch de kinger met sjpringkoad en frenkel
geheld.

Joa, mennig sjtundje hont vur doa motte
wachte, noëts geet mich die tied mië oet de
gedachte.

D'r haam op de sjouwere, de emmere dra
gehange, zoë zunt vur mennigmoal os Ströatje
erop en eraaf gegange.

D'r Ploeme Jup, d'r Groenschilds Pierre en d'r
Sjunke Bead zörgde vur sjpas en flauwe kul,
en vur enne drop te kriege, vonge ze wal ummer
d'r inne of angere sul.

De dörpstiepe, 't eierkatrienke, d'r kaksjtool, d'r
Tiets en 't Moënens Drieksjke wor noe zoë richtig
vur os Ströatje ee onmisbaar klieksjke.

Och de boerepead en de kare, die sind rut.

Ze hant noen traktore, die hant mië fut.

Os sjun weie en laank, wat woare vur doa mit
vertrouwd, ze motte dra gleuve, ze weade
volgebouwd.

De hoal graach en 't Neujenagenergengsjke
zunt och nit mië te vinge.

Och, wat hant vur doa döks d'r nachtegaal
hurte zinge.

Hauwe vur ing aafsjsproak, da wor 't ummer an 't
kapelke, en went 't kirmes woar, da sjtong
derneaver een karselke.

Doe sjtong 't kapelke nog bei d'r Sjmeets in d'r
gaat op d'r hoek, noen wead 't alling nog mar
vur de broonk gebroek.

Inne zaal woar doe in os Ströatje nit te vinge,
vur hauwe ing zelt, doa koste vur lustig in
sjpringe.

De moeziek, inne moënika, ing klarinet en ing
dikke trom woët in inne hoek gezat.

In mie ganse leave han ich noëts mië zoeng
sjpas gehad.

Doe woët nog richtig gedanst, mar weg is noen
dea sjunne romans.

Huu dreumt de jeugd nog van rock, roll en twist,
dat is hunne dans,

de neu generasie vingt dat allemoal fantasties
sjoën,
mar 't past nit in os oad Grunsjtröater patroën.
Vöal hieziger luu sind oet os Sjtröatje gegange,
en woëte durch ganse vreamen vervange.
Noen sind vur ooch nog durch d'r moderne tied
die auw vertrouwde sjuur van d'r Schnitzeler
kwiet.
Ooch 't Borjanshuuske sjteet op de lies gesjriëve,
wat is dan noen nog van os Sjtröatje gebliëve?
't Wud mar gebouwd en verbouwd en zoë goat
dat mar durch,
mar os Grunsjtröater hat hont ze gesjlaage gans
murg.
Vur wiëte dat dat alles noen eemoal mot
gebuure,
mar van hatte konne vur dat noëts goodkuure.
Wat nog van os leef oad Sjtröatje uvver is,
geet gemakkelich in ing haverkis.

*Van een richtig, oad
Grunsjtröater Meadje.*

Vic Mehlkop en Ger Dautzenberg

1970

Ger Dautzenberg al 45 jaar

" een lid waar men van op aan kan "

"IK ZIE DE VERENIGING ALS MIJN FAMILIE"

In elke vereniging zijn er een paar.

Mensen waarop men jaar in jaar uit nooit te vergeefs een beroep doet.

Mensen, die een vereniging ook in slechtere tijden die liefde geven, waardoor men kan overleven.

Bij de fanfare St. Elisabeth zijn er ook enkele van deze leden.

Één van hen is Ger Dautzenberg.

Al ruim 40 jaar, om precies te zijn 45 jaar spelend lid.

Een mens, dat zijn hart heeft verloren aan de fanfare, iemand waarop de fanfare St. Elisabeth terecht trots mag zijn.

Ger is iemand waaraan de jeugd een voorbeeld kan nemen.

Ondanks het feit, dat Ger al jaren in Valkenburg woont is hij één van de trouwste repetitie-bezoekers en ook bij optredens of als er uitgetrokken moet worden is Ger altijd present, of hij moet al heel erg ziek zijn.

Een avond praten met Ger over de fanfare is een historische belevenis.

Alles wat er in de afgelopen decennia is gebeurd heeft hij op de één of andere manier vastgelegd.

Of foto's of kranteknipsels, raamaffiches, noem maar op: Ger heeft alles wat met de fanfare te maken heeft verzameld.

" Hoewel het natuurlijk anders is als vroeger, voel ik me nog steeds zeer gelukkig bij de fanfare ", zegt een enthousiaste Ger als we vragen of er in de loop der tijd veel veranderd is.

" Vroeger was het meer één club, ongeacht de leeftijd. Tegenwoordig heb je echt leeftijds-groepen. Maar ik heb er plezier in als ik zie hoe de jeugd toch enthousiast blijft, ondanks de vele andere zaken die er tegenwoordig voor hen zijn". Als 10 jarige jongen werd Ger door Jef Latour bij de fanfare gehaald.

" We waren toen met een hele groep.
Alleen John Michorius en ik zijn er van over
gebleven ".
Momenteel is Ger Dautzenberg het oudste
spelend lid.
Als men zo lang spelend lid is heeft men
natuurlijk ook veel dirigenten meegemaakt en
kan men ook goed de verschillen onderkennen
tussen vroeger en nu.
" Vroeger waren de dirigenten veel afstandelijker.
Je had met hen geen persoonlijk contact.
Dat is tegenwoordig wel anders ".
Als we met Ger herinneringen ophalen komen er
toch enkele namen naar boven, die veel indruk
hebben gemaakt.
" Één van de markantste figuren in al die jaren
was dirigent Walss, een echte professional; ook
dirigent Boermans uit Schin op Geul is iemand
die je altijd bij blijft ".
Ook van de eerste tijd, toen hij nog leerling was,
weet Ger nog het nodige te vertellen:
" We kregen toen les van Joep Erkens.
Als we dan naar de Groenstraat kwamen,
ik woonde in Lauradorp, kregen we altijd een
" klumpke ".
Op een gegeven moment bleef er zo'n klumpke
in mijn keel steken.
Ik naar de w.c., maar het ging er niet uit.
Ik had het toen heel benauwd.
Gelukkig had Joep Erkens het gezien en die
heeft me toen gered ".
Een andere belevenis die destijds veel indruk
heeft gemaakt was het eerste uniform in 1957.
" Het was gemaakt van hele zware stof, iets wat
nu niemand zou dragen, maar wij waren er toen
heel trots op ".
Dat dit zo is blijkt wel, dat Ger ons nog trots dat
eerste uniform kan tonen.
Ook die heeft hij als een relikwie bewaard.
" Toen we de nieuwe uniformen hadden en met
koninginnedag moesten uittrekken kregen we
oranje hoezen over de petten.

Dat zag er geweldig uit en we hebben hiervoor dan ook een prijs gekregen van het oranje-comité ".

Hoewel het voor de meesten tegenwoordig ondenkbaar is heeft Ger er vroeger heel veel voor over moeten hebben om bij de fanfare te zijn.

Nadat hij getrouwd was en in 1971 in Valkenburg ging wonen - zijn vrouw kwam uit Schin op Geul - was één van zijn voorwaarden dat hij bij de fanfare uit de Groenstraat kon blijven spelen.

Dat heeft hij tot op de dag van vandaag volgehouden.

" In het begin was dat best wel moeilijk, ik werkte op de koel in Eygelshoven.

's Avonds ging ik dan bij mijn ouders eten en vandaar uit naar de repetitie.

Met het " Miljoenenlijntje " ging ik dan daarna weer naar Valkenburg, want een auto had ik nog niet.

In 1979 kreeg ik toen mijn eerste auto: een Dafje". In een tijd waarin alles om geld draait en liefde voor een vereniging een zeldzaamheid aan het worden is, doet het goed te praten met iemand als Ger, mensen waarop een vereniging kan bouwen.

De herinneringen van Ger zijn zo uitgebreid van belevenissen op repetities tot aan alles wat er op concertreizen is voorgevallen, dat we er een boek over vol kunnen schrijven.

Het is dan ook te hopen, dat Ger nog lang voor de fanfare St. Elisabeth behouden mag blijven en dat de jongere leden hem als voorbeeld kunnen nemen voor het begrip verenigingsliefde.

Rondgang anno 1962

Victor Mehlkop bestuurslid, 50 jaar lid.

Op bezoek bij Vic Mehlkop betekent praten over de fanfare, een gezellig en geanimeerd gesprek waarbij ook zijn vrouw Enny zich niet onbetuigd laat.

Beiden kunnen heel enthousiast vertellen over het wel en wee van de fanfare.

50 jaar geleden begon Vic Mehlkop als muzikant op de bugle.

23 jaar heeft hij dit instrument bespeeld; omdat er door omstandigheden een slagwerker te weinig was ging Vic tijdelijk de dikke trom slaan. En hier is hij tot op het laatst achter blijven staan. In 1958 volgde Vic zijn broer Piet op als bestuurslid.

Vervolgens werd hij penningmeester en daar ligt eigenlijk wel de grote verdienste van deze kleine GROTE man voor zijn fanfare.

Bij diverse akties nam hij het voortouw of het nu was bij de aanschaf van een tamboer-maitrestok of bij het verwerven van fondsen voor aanschaf voor uniformen of aanschaf nieuwe instrumenten, overal zat hij wel mede achter. Vaak letterlijk, bij b.v. het inzamelen van oud papier waarmee hij en Sjef Schreurs en Piet Noy begonnen zijn.

In de schuur bij Hamers werd het papier verzameld en geregeld afgewogen.

Op andere plaatsen werd het papier door vocht zwaarder een tijd na de weging maar bij fanfare St. Elisabeth was dit altijd andersom.

Lang heeft het geduurd tot ze er achter kwamen dat Victor regelmatig de voet op de bascuul zette bij het wegen zodat 10 kg 15 kg werd.

Vic was ook altijd haantje de voorste als het ging om plezier maken.

Optredens tijdens concertreizen als doedelzakspeler (incl. rokje) of als Tiroler, meestal samen met Alois Bosch kwamen regelmatig voor, en voor de andere leden was het dan altijd lachen, gieren en brullen.

Op oudejaarsavond organiseerde de fanfare een balavond en ook hier werd uiteraard weer opgetreden al was het maar door het uitbeelden van het nieuwe en oude jaar tegen 24.00 uur.

Ook op de Elisabethsavonden was Vic present als het ging om de jaarlijkse toneeluitvoering. Soms zo succesvol dat de stukken drie keer werden uitgevoerd.

Natuurlijk zat Vic ook altijd in de comité's waar het geld verdiend moest worden.

Laat ons aktueel blijven en alleen maar memoreren het grote aandeel dat hij heeft in momentele jaarlijkse tentfeesten.

Maar zijn spreuk ook hier is: allemaal tesamen!!!!

Om u een idee te geven hoelang Vic al in het bestuur zit; hij beleefde tot nu toe 7 voorzitters waaronder L. Scholtes, W. Hamers, W. Peters, P. Houben, H. Boijmans, J. Gigase en momenteel J. Weijers.

Tal van andere wetenswaardigheden passeerde de revue zoals diverse concertreizen (de eerste in 1952)...

Ook het aanbieden van uniformen kwam ter sprake; voornamelijk het verschil in waardering voor een uniform toen (de eerste in 1957 zie foto) en nu. Het gaat heden ten dage allemaal te gemakkelijk is de mening van Vic.

Er mocht best wat zuiniger met deze zaken worden omgesprongen.

Tijdens dit gesprek kwam ook de vraag naar voren waarom onze fanfare als patronesse de H. Elisabeth heeft.

Het schijnt dat de vereniging waarop besloten werd in de Groenstraat een fanfare op te richten gehouden is op 19 November 1924, Feestdag van de H. Elisabeth.

Uitreiking eerste Uniformen

1957

Uitreiking eerste uniformen, aangeboden door:

Mevr. Mehlkop

Mevr. Bosch

beschermheer Dr. Harbers

en in ontvangst genomen door de voorzitter
W. Hamers en jongste lid J. Eggen

Jos van den Dikkenberg

Al 25 jaar " Het hart van de drumband "

Van " TROMMELAAR TOT CONCERTMUZIKANT "

Als je vroeger over de drumband praatte, had je het over die " trommelaars " die voor de muzikanten uitliepen en door op hun trommels te slaan het tempo van de mars aangaven als de fanfare-leden even moesten pauzeren.

In de loop der tijd is daar wel degelijk verandering in gekomen en niet in het laatste heeft het laatste concert aangegeven, dat de drumband tegenwoordig een evenwaardig muziekspektakel kan brengen.

Was vroeger een optreden van de drumband tijdens een concert de gelegenheid om even naar het toilet te gaan, nu wordt er met zeer veel interesse geluisterd naar de kwaliteit, die de jongens en meisjes op hun instrument ten gehore brengen.

Ik heb het bewust over instrumenten, want van alleen een trommel is allang geen sprake meer. Iemand die over deze evolutie alles kan vertellen is Jos van den Dikkenberg.

Al 25 jaar lid van fanfare St. Elisabeth en al die jaren bij de drumband.

" Wat wil je ", aldus Jos, " mijn vader trommelde ook bij de drumband en nam me als vierjarige kleuter al mee naar de repetitie.

Het werd me dus met de paplepel ingegoten.

Op mijn achtste ben ik zelf echt begonnen.

Dat ging overigens niet zomaar, want als je in die tijd lid wilde worden moest er eerst met de ouders gesproken worden.

En pas echt lid werd je als je " de straat mee op mocht ".

Ik kan wel zeggen, dat ik de hele ontwikkeling van de drumband heb meegemaakt.

In het begin was de tamboer-maitre ook degene die de repetities leidde.

Van noten hadden we nog nooit gehoord, alles ging op tekens.

Fred van Ewijk was de toenmalige tamboer-maitre.

Als Jos aan het vertellen is over " zijn drumband " merk je dat hij ondanks de moeilijke periodes, die ook deze afdeling van de fanfare heeft meegemaakt nog steeds met hart en ziel verbonden is aan de vereniging waar hij al van kindsaf aan bij is.

" Sinds mijn huwelijk in 1981 woon ik in Nieuwenhagen. Maar ik heb er nooit over gedacht om over te stappen naar een vereniging aldaar. Mijn hart is altijd in de Groenstraat en bij Elisabeth gebleven ". Ook toen in 1979 de drumband op sterven na dood was bleef Jos de club trouw.

" We waren nog maar met een man of drie over en moesten helemaal opnieuw beginnen. Vandaar dat ik het altijd heb over de " twee " drumbands waar ik bij ben geweest ".

In 1980 begon voor de drumband en dus ook voor Jos de ommekeer.

Henk de Jong werd als instructeur benoemd en er werd begonnen met het leren en spelen vanaf noten.

Men werd lid van de bond en dus ging men op concours.

"Het repertoire zoals we nu spelen is echter iets van de laatste jaren.

Mai van Kan, die elf jaar instructeur is geweest is er bij ons mee begonnen en de huidige instructeur Hans Kroes geeft er nog een extra dimensie aan.

Op de concoursen is de laatste jaren steeds weer wat nieuws gebracht en als je mee wilde blijven tellen moest je je dus wel aanpassen ". Dat aanpassen heeft er toe geleid, dat de drumband momenteel vol trots van zich kan laten horen.

Ook Jos voelt zich hier bijzonder content mee.

" Natuurlijk zijn er drumbands die veel beter zijn dan wij en veel meer te bieden hebben. Maar je moet niet vergeten, dat bij ons in principe het presteren gecombineerd wordt met gezelligheid, want ook dat staat hoog in het vaandel geschreven.

We willen er dan ook geen stress-club van maken ".

Dat gezelligheid altijd een belangrijk instrument is geweest bij de drumband en uiteraard ook bij de fanfare blijkt wel uit de vele herinneringen die ook Jos kan ophalen uit vooral de concertreizen. Duitsland, Yoegoslavië en Spanje:

van al deze reizen kan Jos zich nog de " uitspattingen " herinneren en doen al weer uitzien naar een volgende trip.

Naast het spelen van een instrument is Jos ook al ruim elf jaar bestuurslid.

Binnen het bestuur is hij verantwoordelijk voor het materiaal van de drumband.

En als een echte verenigingsman is hij uiteraard ook zeer betrokken bij de overige zaken die de fanfare St. Elisabeth aangaan.

" Belangrijk vind ik ook de verhouding tussen de leden van het corps en de drumband.

Vroeger bleef iedereen altijd strikt gescheiden.

Daar is de laatste jaren wel een duidelijke verandering in gekomen, wat de onderlinge verstandhouding ten goede komt ".

Al met al is Jos van den Dikkenberg één van die leden, waarop elke vereniging trots kan zijn.

Dankzij zulke leden worden ook moeilijke tijden doorstaan en kan een vereniging uitgroeien tot een gezellige maar ook een prestatie gerichte club.

De drumband van de fanfare St. Elisabeth is daar een voorbeeld van.

Het jubileum van de fanfare is dan ook terecht een jubileum voor Jos.

Tenslotte

Vragen wij U nu reeds samen met ons
vooruit te kijken naar het
JAAR 2000

In dat jaar zal Uw en Onze

Fanfare St. Elisabeth

75 jaar bestaan.

Het nu gevormde jubileumcomité zal de
komende jaren naar dit
jubileum toe werken !!!!

Wij staan uiteraard open in de toekomst
voor ideeën, tips en meedenken etc.

U zult de komende jaren
regelmatig iets van ons horen.

Rest ons nu nog eenieder te bedanken
die heeft meegewerkt aan de totstandkoming
van dit boekje.

Het jubileumcomité.

